

ЕНЕРГИЈА

КОЛУБАРА

број 16 // фебруар 2019.

ISSN 2560-5143

Борба са блатом,
барама и муљем

■ Увек је у „Колубари“ било много муке, зна се да је рударски хлеб са седам кора, али на овом који запослени поједу ове зиме биће их и више

Садржај

05

актуелно

Настављени радови на Дробилани
**Завршена прва фаза изградње
косог моста**

07

из епс групе

Припреме за ревитализацију
ХЕ „Ђердап 2“
Нова снага за рекорде на Дунаву

10

актуелно

Наставак имплементације и прилагођивања
унифицираног САП ЕРП модела
Виши ниво пословања

12

репортажа

На Четвртог БТО систему
Поља „Б/Ц“
Сви за једног - један за све

14

актуелно

Инвестициона оправка на Пољу „Г“
**Два месеца
до новог сјаја**

16

Зимска служба
**Сви путеви
проходни**

18

Евиденција имовине у РБ „Колубара“
**Пописи током године
олакшали посао**

19

локални мозаик

Туристичка организација града Лазареваца
**Разноврсном понудом
до више посетилаца**

20

временов

Љубавна прича Светомира и Радмиле Милојевић
**Непролазна љубав миражике
и принца из камиона**

04

Површински копови РБ „Колубара“ пред бројним изазовима

Радило се, тек ће да се запне

08

Председник Синдикалне организације
РБ „Колубара“ Миодраг Ранковић

Ситуација у производњи је веома тешка

11

„Тамнава-Западно поље“ у фебруару

Борба са блатом, барама и муљем

импресум

ЕНЕРГИЈА
КОЛУБАРА

ИЗДАВАЧ: ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ.
ЧАСОПИС ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО

В. Д. ДИРЕКТОРА: Милорад Грчић, ДИРЕКТОР СЕКТОРА ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ: Звездана Јовановић Поповић, РУКОВОДИЛАЦ ОДЕЉЕЊА ЗА ИНФОРМИСАЊЕ И ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК: Ана Павловић, ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК: Милош Павловић, ФОТО-РЕПОРТЕРИ: Александар Рашин и Милан Цвијетић, АДРЕСА РЕДАКЦИЈЕ: Карађорђева 37, 11550 Лазаревац, ТЕЛЕФОНИ: 011 785 5086, 785 5089, Е-МАИЛ: redakcija@rbkolubara.rs, WEB SITE: www.rbkolubara.rs, НАСЛОВНА СТРАНА: Милан Цвијетић, ЛОГОТИП: Милош Павловић, ШТАМПА: ЈП „Службени гласник“ Београд, ТИРАЖ: 3.500, ПРВИ БРОЈ ЛИСТА РУДАРСКОГ БАСЕНА „КОЛУБАРА“, ПОД НАЗИВОМ „КОЛУБАРА“, ИЗАШАО ЈЕ ИЗ ШТАМПЕ 24. СЕПТЕМБРА 1960. ГОДИНЕ, ОД 15. НОВЕМБРА 2017. НОСИ НАЗИВ „ЕПС ЕНЕРГИЈА КОЛУБАРА“

Радило се, тек ће да се запне

И током године која је пред нама Рударски басен очекује велики број технолошки захтевних пројеката и на источној и на западној страни лежишта, најављује Срђан Алимпијевић, директор „Површинских копова“

■ Срђан Алимпијевић

Протекла година је за површинске копове Рударског басена „Колубара“ завршена успешно и поред бројних изазова. Да би били остварени задати производни резултати, радило се много и тешко, посебно последњих месеци, јер оваква зима са обимним падавинама сигурно није „помагала“. Срђан Алимпијевић, директор „Површинских копова“ каже да се сви надају да ће 2019. бити боља него претходна, али и да су спремни на то да неће бити лакша.

– Пред нама је реализација великих подухвата који су буквално испланирани из дана у дан, међусобно су условљени и директно су везани за производњу. Један од најважнијих је измештање реке Пештан,

од кога зависи будућност источног дела Рударског басена „Колубара“. Послове смо већ започели у 2018. години и они се одвијају у складу са планираном динамиком. Зимски услови су се незнатно одразили на радове али се убрзо, са првим побољшавањем временских прилика очекује интензивирање свих активности. Реализација овог посла нам је изузетно важна, јер је реч о предуслову за улазак у Поље „Е“. Практично, онот тренутка када буде завршена Прва фаза пројекта,

багери ће већ ући у тај део копања, односно започети скидање јаловине и експлоатацију новог лежишта – рекао је Алимпијевић, подсећајући да је Поље „Е“ заменски капацитет за Поље „Б“ и Поље „Д“.

Директор копова додао је да је планирано да механизација са два поменутог копа сукцесивно улази у Поље „Е“. То се односи на све осим на роторни багер „глодар 10“, који ће у току године са Поља „Д“ кренути пут „Радљева“, другог заменског

угљенокопа чије отварање „Колубару“ очекује у наредном периоду.

Транспорт „глодара 10“ са бандом и комплетном посадом представља велики инжењерски подухват и вероватно најдужи забележени транспорт у историји „Колубаре“. Управо због обима, цео подухват је подељен у четири фазе. Прва фаза је транспорт кроз Поље „Д“ и излазак из овог копа, пролазак кроз коридор између источног и западног дела Рударског басена „Колубара“. Израда пројектне документације и прибављање свих потребних дозвола за реализацију ове фазе је у току.

– У ходу решавамо и друга питања, као што су дозволе за прелазак преко пружног прелаза пруге Београд–Бар. Увелико имамо састанке са представницима „Железнице Србије“ и већ су постигнути неки конкретни договори

и решења која су за нас прихватљива, тако да полако улазимо у израду потребне документације. Истовремено, активно се ради и на прибављању саобраћајних и других дозвола потребних за Другу фазу, која подразумева прелазак машине преко Ибарске магистрале – каже Алимпијевић.

Трећа фаза транспорта је пролазак кроз тамнавске копове и излазак на „Радљево“. – Планирано је да Први јаловински систем на будућем површинском копу „Радљево“ буде покренут до краја октобра. То је план који је зацртан и остварив – нагласио је Алимпијевић.

У међувремену, најмлађи површински коп „Колубаре“ – Поље „Г“ од друге половине прошле године из месеца у месец је побољшавао своје производне резултате. Како је објаснио Алимпијевић, због испуњења укупних биланса фактички се копа више него

што је раније предвиђено, па је ради даљег напретка приоритет исељавање дела Ибарске магистрале.

– Пројекат измештања је већ покренут, извођачи су уведени у посао и кренули су са реализацијом. Ради се о фирмама које имају искуства са сличним пројектима и схватају нашу потребу да цео посао што пре буде приведен крају. Ми се надамо и добијамо уверења да ће они успети не само да испуне договорене рокове него и да заврше нешто раније. То ће нас доста растеретити јер ће се даље откривање угља на Пољу „Г“ одразити на будуће билансе – истакао је Алимпијевић уз констатацију да све запослене током године која је пред нама очекује много посла и на источној и на западној страни Рударског басена „Колубара“.

Д. Весковић

■ Настављени радови на Дробилани

Завршена прва фаза изградње косог моста

Подизањем четвртог сегмента моста СУП-2 почетком фебруара постигнут је пројектовани положај ослањања сва четири елемента овог објекта. Тиме је завршена једна фаза у изградњи косог моста према Допунском рударском пројекту проширења Постројења за припрему угља. Постављање овог сегмента, тешког 36 тона и дугог 33 метра, има велики значај за стабилност до сада урађеног посла.

Сви послови приликом подизања одвијали су се у кругу копа „Тамнава-Западно поље“, па није било потребе за преусмеравањем саобраћаја, а завршни радови су рађени на плацу за подизање. Првобитни план

да овај сегмент буде постављен до краја прошле године, због кашњења КГП-а у набавци лимова и лоших временских услова и кашњења неких делова, измењен је, па је одлучено да се овај посао, реализује тек почетком фебруара.

– Преостала је монтажа још четири сегмента и три стуба. До половине фебруара требало би да поставимо анкер за пети стуб и да се он, када „Метал“ буде имао довољно људи на располагању, подигнут. „Грађевинар“ наставља да ради на сегменту пет, па се надамо да ће крајем фебруара или почетком марта и тај део бити подигнут. Од сада ће бити лакше јер се преостали сегменти не

постављају тако високо. До половине године требало би да завршимо монтажу моста да би се наставили радови на равном делу транспортера. То је последњи усвојени термин план са којим су се сагласили и извођачи радова – рекла је Наталија Марковић, задужена за надзор посла из Службе инвестиција РБ „Колубара“.

Изградња косог моста, уз проширење Постројења за припрему угља, односно Дробилане, предуслов је за почетак рада система за хомогенизацију који ће донети велике уштеде и обезбедити контролу квалитета угља отпреманог ка термоелектранама.

М. Димитријевић

Посебна пажња посвећује се пројектима који су усмерени на породицу и најмлађе

Традиција одговорности

Подршка развоју заједнице и унапређење квалитета живота грађана, поготово најугроженијих група, један је од стубова пословања сваке успешне компаније. Јавно предузеће „Електропривреда Србије“, као енергетски и привредни ослонац земље, има додатну одговорност која се испољава у деценијама пословања усмереном и ка подршци науци и образовању, здравству, култури, спорту, хуманитарним активностима и очувању духовних вредности.

Уз помоћ ЕПС-а, 48 основних и средњих школа набавило је нову опрему и реконструисало објекте током 2018. године, а подршку су добиле и две предшколске установе. Савремени услови за образовање обезбеђени су широм Србије и

тима је омогућено да деца, као највреднији део српског друштва, имају модерну наставу и у корак прате вршњаке из најразвијенијих земаља.

ЕПС је велики донатор српског здравства. Компанија је пружила финансијску помоћ за побољшање услова рада здравствених установа у Србији, као и за набавку медицинских апарата, опреме и лекова. Такође је подржан рад установа за особе са инвалидитетом.

Посебна пажња посвећује се пројектима који су усмерени на породицу и најмлађе. Подржан је рад Саветовалишта за борбу против насиља у породици, фондације „СОС - Дечја села Србије“, као и рад удружења „Влашки Роми“.

ЕПС даје пуну подршку најмлађима и њиховом безбедном одрастању и донатор је Уницефове „Школе без насиља“. Компанија подржава и програм за развој деце у раном детињству и укључила се у кампању „Сваки тренутак је

Партнер

„Електропривреда Србије“ подржала је рад Националног удружења родитеља деце оболеле од рака (НУРДОР). Помогнути су и манифестација „Игре без границе за децу са посебним потребама“, удружење „Ин центар“ у пројекту развоја социјалног предузетништва, као и пројекат „Мали велики људи“.

важан“ коју спроводи Уницеф, у сарадњи са Владом Србије.

Заштита животне средине је један од приоритета пословања ЕПС-а и саставни део стратегије управљања компанијом. У периоду од 2016. до 2025. године ЕПС ће инвестирати око 860 милиона евра да би испунио строге еколошке критеријуме ЕУ. Системски се улаже у модернизацију опреме и увођење најновијих технологија у производњи угља и електричне енергије да би се утицај на околину свео на минимум.

Р. Е.

■ Успешне 52 акције откривања неовлашћене потрошње

Контролори успешни у борби

На територији ЕД Лозница крајем децембра спроведена је акција контроле мерних места са чак седам екипа које су пристигле из Краљева, Врњачке Бање, Аранђеловца, Лазаревца, Шапца, Ваљева и Чачка. То је била 52. и уједно последња акција у 2018. години.

Огранак Лозница завршио је годину са губицима мањим од планираних. У 2018. открили су 980.000 неовлашћено потрошених киловат-сати и фактурисано је 12,5 милиона динара. Ипак, сматрају да би ефекти могли бити још и бољи уз интензивнији рад на контроли мерних група. Зато су две од седам екипа дошле опремљене најновијим уређајима, циљано за контролу ове категорије. Помоћу њих је у трафостаници једне фабрике

утврђено да је овај купац имао за трећину мање рачуне који ће му сада бити обрачунати и наплаћени за потрошњу у последњих 12 месеци. Пошто је реч о великом потрошачу, биће то озбиљна енергија за коју ће на крају бити смањени губици огранка.

Све је, као и увек, брижљиво припремио Милош Бажалац, који се смањењем губитака

бави готово три деценије. Све се организује под одређеним велом тајне, јер је за успех подухвата важно да за њега зна што мање људи. На почетку акције, Бажалац је поделио налоге, нумерисане пломбе које ће се користити и рејоне које треба обићи.

Основни циљ оваквих акција јесте откривање неовлашћене потрошње, али није и једини.

Контроле у бројкама

У 2018. години урађене су 52 акције контроле, написана су 1.874 записника о контроли мерних места и пронађен је 171 случај неовлашћене потрошње.

Откривено је више од два милиона неовлашћено потрошених kWh, за које је обрачунато и фактурисано преко 24 милиона динара. Само у једној акцији контроле на подручју огранка Јагодина накнадно је фактурисано више од 2,5 милиона kWh. Према статистици, већа је количина нерегистрованих него неовлашћено потрошених kWh.

Важно је да се открије што већи број бројила који не раде исправно, јер и такве неправилности стварају губитке.

Руководиоци су задовољни резултатима акција у 2018. години. Финансијска страна је одлична, пошто се после акција фактурише енергија чија вредност далеко превазилази трошкове за њено извођење.

И. Андрић

Нова снага за рекорде на Дунаву

ХЕ „Ђердап 2“ почела је да ради 1985. године и до сада је произвела више од 45 милијарди киловат-сати електричне енергије

У оквиру посете Владимира Путина, председника Руске федерације, Милорад Грчић, в. д. директора „Електропривреде Србије“, потписао је 17. јануара споразум са руском компанијом „Силовије машини“, који подразумева сарадњу на пословима

ревитализације 10 агрегата хидроелектране „Ђердап 2“.

Споразум представља оквир за размену искустава, стручну помоћ, унапређење и развој хидропостројења.

Турбине на основној електрани ХЕ „Ђердап 2“ навршиле су 30 година експлоатације и према стандардима требало би да буду ревитализоване за нови радни циклус. Стручни тимови ЕПС-а, огранка „ХЕ Ђердап“ и ХЕ „Ђердап 2“, увелико раде на припреми техничке документације за обнову агрегата. У ремонтном циклусу прошле године Институт „Никола Тесла“ из Београда обавио је високонапонска испитивања генератора и мерење протока деминерализоване воде за хлађење намотаја

статора и ротора, испитивања при загревању генератора и одређивању степена корисног дејства генератора. Сврха свих испитивања је добијање неопходних података ради утврђивања актуелног стања постојеће турбинске и генераторске опреме да би се дефинисао обим ревитализационих радова у даљим фазама пројекта реконструкције ХЕ „Ђердап 2“, која сада има снагу од 270 MW. ХЕ „Ђердап 2“ почела је да ради 1985. године и до сада је произвела више од 45 милијарди киловат-сати електричне енергије.

Одличне хидролошке прилике у првој половини 2018. године диктирале су производне резултате у ЕПС-овим хидроелектранама. Друга дунавска електрана план за 2018. годину остварила је 11 дана пре рока, производњом од 1,43 милијарде киловат-сати. Да би се то постигло, неопходно је и да електрана буде у стању максималне погонске спремности. Објекат какав је ХЕ „Ђердап 2“, иако спада у млађе производне капацитете ЕПС-а, захтева сталну пажњу. Планом одржавања агрегата и опреме предвиђено је да у капитални ремонт годишње улази један блок се два агрегата. Тако су 2018. године на реду били седми и осми агрегат основне

електране. Сезона радова почела је 31. маја. У првом делу сезоне радило се на седмици, а у септембру, када су традиционално мањи дотоци на Дунаву, заустављена је и осмица да би у преклапању ремонта били урађени и редовни прегледи и санација блок-трансформатора. Радови на А7 завршени су два дана пре рока и агрегат је предат служби експлоатације на располагање, а мајстори су наставили радове на А8 до 12. децембра. Тада је овај агрегат ушао у пробну производњу од 72 часа, након чега је у редовној производњи.

Р. Е.

Безбедност на првом месту

Успешно завршена сезона ремонта омогућиће да коефицијент спремности и поузданости агрегата буде стопроцентан. Запослени ЕПС-а и предузећа „Ђердап Услуге“ су на својим леђима изнели ремонт и показали велики професионализам. Највећа вредност ЕПС-а су предани и стручни запослени, тако да су и овог пута предузете све мере безбедности и здравља на раду и велики посао је завршен без повреда радника.

Ситуација у производњи је веома тешка

За стабилан рад свих погона и система неопходно је надоместити запослене који су током претходне три године отишли у пензију. Околности су такве да један човек ради за тројицу и то се неминовно одражава на све сегменте производње

Почетком фебруара навршило се годину дана откако су министар рударства и енергетике у Влади Србије Александар Антић и председник Синдикта радника

„Електропривреде Србије“ Милан Ђорђевић потписали документ којим је, уз одређене измене и допуне, важење Колективног уговора за ЈП ЕПС продужено на период од три године – до 2021. Том приликом договорено је да део одредби, у складу са неопходним процедурама, буде прецизно дефинисан касније и то је, сада, кроз ребаланс буџета предузећа у потпуности испоштовано.

– Реч је о конкретним решењима у вези са исплатом регреса и топлих obroка, која ће бити примењивана од јануарске плате. Тиме је Колективни уговор у потпуности реализован и сада је на снази сто одсто – рекао је за наш лист Миодраг Ранковић, председник Синдикалне организације „Колубара“.

Председник Синдиката напомиње да је, упркос примени најважнијег документа који брине о правима запослених, ситуација на површинским коповима „Колубаре“ током протеклих месеци била веома тешка.

– Временски услови током зиме су такви какви су и на њих не можемо да утичемо, али оно што ствара велики проблем у производњи је недостатак радне снаге. Као Синдикат урадили смо све што смо могли и више не знамо коме да се обратимо. Комисија која је надлежна за одобрење пријема нових радника већ дуго се оглушује о све апеле и дописе, иако имамо подршку и Милорада Грчића, в. д. директора ЈП ЕПС и надлежног министарства. Стиче се

Помак

– Помак у вези са решавањем проблема мањка радне снаге је промена статуса запослених који су до сада радили преко уговора о привремено-повременим пословима. Ангажовање преко ЕПС-ове ћерке-фирме „ПРО ТЕНТ“ доноси им осетно побољшање услова, а „Колубари“ лакши и сигурнији рад – рекао је Ранковић.

утисак да ти људи уопште не разумеју шта је то што се у „Колубари“ ради, колики је то систем и колико тежак и важан посао. Током претходне три године велики број поузданих мајстора и инжењера отишао је у пензију, али договор је био да сваки од њих буде замењен, што није испоштовано и на коповима и у свим производним погонима сада се свакодневно осећају последице тога – каже Ранковић и додаје конкретне податке према којима је од 2016. године у пензију отишло 1.718 радика Рударског басена. Од тога, 1.322 искористило је могућност да оде уз стимулативну отпремнину, а највећи број њих, око 80 одсто, био је ангажован у директној производњи.

Ранковић објашњава да су у свим „Колубариним“ погонима (у „Металу“, „Преради“ и другим), а посебно на коповима, околности такве да један човек ради за

тројицу и да се то неминовно одражава на све сегменте производње.

– Притисак да се оставарују биланси је огроман и све то оставља директне последице на здравствену слику рудара, која је из године у годину све гора. Стање је веома тешко, посебно кад се узме у обзир да је за стабилан рад „Колубаре“ неопходно не само остварење задате производње него и добро планирање и стратешка реализација великих пројеката. Велики проблем представља и компликована процедура јавних набавки, која отежава прибављање резервних делова, али и нове опреме, што је такође проблем са којим се већ дуго сви заједно боримо – наводи Ранковић.

Потешкоће у организацији и оперативном делу пословања, сматра Ранковић, делимично проузрокује и централизација и реорганизација пословања предузећа која је спроведена за време претходног руководства.

– Укидањем статуса привредног друштва и премештањем центра одлучивања, које није било праћено ни адекватном законском регулативом, начињена је велика неправда „Колубари“, као жили куцавици читавог система. Чврсто стојимо на становишту да се, упркос модернизацији и свим средствима комуникације, ситуацијом на коповима која се понекад драматично мења из сата у сат, адекватно може управљати само са лица места. Надамо се и чинимо све што је у нашој моћи да овакав начин организације буде променен јер се одавно показало да не само да није допринео ефикасности рада него је донео бројне потешкоће и негативне последице. Ово је, уз бригу о поштовању Колективног уговора и побољшању услова рада и здравствене неге запослених, за нас једна од најважнијих тема којом ћемо се бавити и убудуће – рекао је Ранковић.

На крају разговора, председник је истакао да су у Синдикату „Колубаре“ веома задовољни радом Фонда солидарности, како на нивоу Огранка, тако и на нивоу „Електропривреде Србије“.

– У претходном периоду за ову намену издвојена су нешто већа средства, што је, с обзиром на ситуацију и потребе и било неопходно јер су нам фондови били скоро испражњени. Нажалост, сусрећемо се са огромним бројем захтева за лечење запослених и чланова њихових породица од најтежих обољења и чинимо све што је у нашој моћи да на њих адекватно и у што краћем року одговоримо. У томе имамо огромну подршку Фонда солидарности ЕПС-а, која је у данашње време, када је здравствени систем такав какав је, у већини случајева непроцењива – каже Ранковић.

А. Павловић

Најважније је да имамо енергент

– Ситуација у „Колубари“ као и у другим деловима „Електропривреде Србије“, која је највећа енергетска компанија и осовина привреде наше земље, зависи од бројних фактора – економских и политичких. Ипак, у компликованим околностима, за нас је најважније да располажемо енергентом, сировином без које нема привреде, индустрије и, у крајњој линији, ни живота. Верујем да ће, упркос упливу других извора енергије, стању у региону, деловању међународних институција, угаљ још деценијама бити неприкосновена сировина која ће имати пресудан утицај на развој свих осталих привредних делатности и то је наша велика предност – каже председник Синдиката РБ „Колубара“.

Максимална оспособљеност за рад

Да би се колико-толико ублажиле последице тешких услова на коповима, стреса и сменског рада, за рударе се већ годинама организују редовни и специјалистички систематски прегледи.

– И поред тога, апелујемо на раднике да и сами покажу већу одговорност према себи и искористе могућности за детаљније испитивање или лечење које им, захваљујући уговорима са бројним здравственим установама, пружамо. Свима је у интересу да она стања која могу буду на време санирана, да запослени буду што боље здравствено забринут и у сваком моменту у потпуности оспособљени за рад, што је на овако тешким радним местима неопходно – каже Ранковић.

■ Превенција болести зависности међу радницима

Кључ – препознавање проблема

Менаџмент Огранка РБ „Колубара“ у координацији са стручним службама Сектора за безбедност и здравље на раду и социјалним радницима, представницима Синдиката и Дома здравља „Др Ђорђе Ковачевић“ из Лазаревца покренуо је редовне састанке на којима се анализира здравствено стање запослених у „Колубари“. Једна од тема је и превенција болести зависности међу радницима, као и препознавање, прихватање и решавање овог проблема.

Једна од мера је право послодавца да организује ванредне и ненајављене контроле које ће, договорено је, у наредном периоду бити појачане. Оне се организују са циљем да се благовремено уоче и спрече реалне или потенцијалне опасности јер радници који на посао долазе под дејством алкохола или дроге

потенцијално угрожавају не само себе већ и своје колеге у радном процесу.

Према важећим правилницима, провере се организују по принципу случајног узорка, као и у случајевима када постоји основана сумња непосредног руководиоца на основу општег изгледа и понашања запосленог

Психоактивне супстанце

Уколико на основу понашања или психофизичког стања постоји основана сумња да запослени у радно време конзумира психоактивне супстанце, непосредни руководиоца је дужан да обавести надлежне. Након тога, радник се упућује на проверу у одговарајућу медицинску установу.

или у случајевима његовог експесног понашања радника. Тестирање могу захтевати и надлежно лице за безбедност и здравље, руководиоца сектора или директор погона. Контролу обављају представници Службе обезбеђења и Службе за БЗР, за то предвиђеним уређајем, уз присуство непосредног руководиоца, а особа код које се утврди присуство алкохола у организму изнад нула промила не сме започети или наставити са радом.

Шеф је дужан да запосленом код кога је утврђено да је под дејством алкохола обезбеди да безбедно напусти радно место и стигне до куће или одговарајуће медицинске установе. Уколико радник одбије да се подвргне тестирању, руководиоца је дужан да га искључи из радног процеса.

Р. К.

Виши ниво пословања

„Колубара” треба да постане модел за производне огранке ЕПС-а

Након успешно завршених припремних активности, тј. прве фазе Пројекта имплементације и прилагођавања унифицираног САП ЕРП модела ЕПС групе у Огранку Рударски басен „Колубара”, у другој половини децембра прешло се на израду и усвајање тзв. BVP документа (Business Blue Print), који треба да рефлектује пословну слику компаније, односно све пословне процесе обухваћене опсегом овог пројекта. У том циљу до сада је одржано близу 40 радионица пројектних тимова за управљање материјалима и складиштима, финансијско рачуноводство, управљачко рачуноводство-контролинг, продају и дистрибуцију уз подршку тимова за миграцију података, интеграцију и развој и техничку подршку.

Пројектни тимови су дефинисани на бази што ефикаснијег и свеобухватнијег одговора изазовима дефинисаним основним циљевима пројекта. Њихова организациона структура је састављена од носилаца пословних процеса из „Колубаре”, тзв. кључних корисника, консултаната из пројектног САП тима, „Deloitte” консултаната за управљање

■ Владан Марковић

квалитетом процеса имплементације као и чланова Тима за управљање променама ЕПС-а који чине запослени из Управе са искуствима из досадашњих имплементација САП-а у оквиру ЕПС групе.

Концептуални дизајн је друга фаза петоделног пројекта увођења и прилагођавања пословно-информационог система САП ЕРП, тј. информатичке основе за јединствено планирање, пословање и извештавање велике и комплексне компаније каква је „Електропривреда Србије”. Основни циљеви овог пројекта су хармонизација и унификација пословних процеса у оквиру

ЕПС групе, побољшање доступности и квалитета оперативних информација, унапређење управљања пословним подацима и њихова интеграција. Усвојени BVP документ послужиће као нацрт за наредне етапе пројекта – реализација, припреме за продукцију и продукција са низом активности на подешавању САП софтверског решења, тестирању јединичних и интеграционих пословних сценарија, обуци кључних корисника, миграцији података и пуштању у оперативни рад.

– Увођење САП-а у Рударски басен „Колубара” јесте кључна и најкомплекснија тачка на ЕПС САП мапи пута у оквиру које је САП ЕРП систем већ пуштен у продукцију у Оператору дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција” и техничким центрима, огранцима „ЕПС Снабдевању”, „ЕПС Обновљивим изворима енергије” и ЕПС „Управи”. САП је значајан не само због величине „Колубаре” већ и због сложености пословних активности. „Колубара” је први производни сегмент ЕПС групе у којем се кренуло са имплементацијом и као таква треба да постане модел за све остале производне огранке ЕПС-а – објаснио је Владан Марковић, финансијски директор „Колубаре”, додајући да је до краја друге фазе планирано да се одржи укупно више од 50 оваквих радионица због којих су опремљене и три специјалне учионице за интерактивне обуке будућих корисника током наредних етапа пројекта.

М. Караџић

■ Детаљ са једне од радионица

Борба са блатом, барама и муљем

Рудари се недељама лавовски боре са веома тешким условима рада на копу, а машине су максимално ангажоване

Да постоји довољно велика цирада којом би могао да се покрије коп, запослени на „Тамнава-Западном пољу” сигурно би је поставили да своје радно место заштите од обилних падавина, посебно снега. Снег је ове године у последњем јануарском хладном таласу био тежак и препун воде, а чим је температура прешла у плус, неумољиво се претворио прво у огромне баре воде, а онда у житко блато.

Овакви услови на терену довели су до тога да рудари до својих система могу да

стигну само пешице. Сиђу до краја копа, обују чизме и загазе блато јер једноставно не постоји превоз који на таквој подлози може да прође. И не знају када ће им се завршити смена јер иду пешице до неког од објеката, па како се снађу.

Тешко је у површинској експлоатацији увек, али протеклих двадесетак дана као да се све уротило против запослених – на најпродуктивнијем „Колубарином” копу багери су потпуно оковани блатом и наилазе на материјал лошег квалитета, нема довољно запослених да машине чисте темпом којим се оне заглављују и не могу да постигну потребан капацитет и временско искоришћење опреме који су потребни да би се испунили планови. Најмање брину о себи, раде и лавовски се боре, па је тако, на пример, 5. фебруара, отишло 39 возова, а претходног дана 36.

Како запослени на „Западном пољу” кажу, и у јануару је било три пута теже за све оне који силазе у „рупу”, него када су уобичајени услови рада. Много више напора и људи и

машине морали су да уложе за мањи резултат, а да би се производња како-тако одржавала, било је неопходно огромно ангажовање опреме „Помоћне механизације”, која је много помагала рад копа.

Огромну количину падавина смениле су баре које су се затим претвориле у блато дубине до пола метра. На срећу, чизме које имају су довољне да нико не остане заробљен, али кажу да је на терену буквално борба за сваки корак.

Чести застоји и кварови су у овим условима неминовни, али се машина не паркира и не оставља. Улаже се велики труд да се све одмах реши, али потребно је више времена него обично. Ипак, никада ни накратко не дозвољавају себи луксуз да оставе за касније машину на којој нешто није у реду.

Увек је у „Колубари” било много муке, зна се да је рударски хлеб са седам кора, али на овом који запослени поједу ове зиме биће их и више.

М. Димитријевић

„Глодар 2“ ради са
плавом глином,
која је без обзира
на лепљивост и
заводњеност право
растерећење у
односу на претходна
два месеца, када
се посада јуначки
борила и изборила
са каменим блоком

Н ије важно да ли у
блату, на сунцу које
пржи или док богато
сипа снег, рудар
површинске експлоатације на
питање о условима рада најчешће
ће одговорити исто: – Ми смо се
навикли. Управо то, почетком и
овог фебруара, биле су речи Саше
Пауновића, шефа Четвртог БТО
система Поља „Б/Ц“, најновијег
система Рударског басена
„Колубара“ који се простире кроз
чак четири села – Барошевац,
Зеоке, Медошевац и Вреоци.

– Наравно да нисмо
изненађени оваквим временским
условима, сваке године је слично
у ово доба године. Наши послови
су исти и зими и лети, само се по
оваквом времену обављају теже.
Највећи проблем нам је превоз.
Због блата и константног прилива
воде услед отапања снега, путеви
се нон-стоп осипају и поред тога
што их поправљамо сваког дана.
А треба доћи до објекта да би се
нешто урадило, па си у старту
суочен са проблемом. За нас је,
што се тиче путева, најбоље када
се тло заледи – коментарише
Пауновић.

Основна специфичност новог
система јесте да је програмиран
тако да ради самостално. То
практично значи да багер и
одлагач имају своје посаде и
руководце који су телефонским
путем у контакту са диспечером.
Трачни транспортери немају
посаду, већ их путем видео-
надзора прате и њима управљају
електротехничари-диспечери, од
малошће звани миш-мајстори.
Диспечер зауставља и покреће
систем, и у случају неког проблема
извештава особље задужено за
отклањање проблема.

– Овај тип система има своје
предности, али и мане. На
првом месту, оне се односе на
одржавање и чишћење система.
Неопходан нам је већи број
запослених, јер са два помоћна
радника у смени, са справама и
системом ове величине, изузетно
је тешко радити. Неопходни су
помоћни радници на повратним
станицама, које су затрпане
снегом по оваквом времену, а ми
збиља немамо довољно људи да
их очисте – истиче Пауновић.

Таква ситуација са бројем
радника који су на располагању
приморала их је и на праксу да
током вулканизација (за које
је због масивности и тежине
опреме неопходно шест људи)
и на „глодару 2“ и одлагачу
у послу учествује комплетна
посада, што на другим системима
није обичај. На питање да
ли позајмљују колеге за ове
операције, полушалајиво кажу
да сваки систем најстроже чува
информацију о броју помоћних
радника који су на располагању.

Током септембра прошле
године на овај систем је
прикључен „глодар 5“, тако да
се рад усклађује са потребама
и могућностима оба багера.
„Глодар 2“ тренутно копа
степеницу завршне косине, од
које зависи стабилност копа.
Ради са плавом глином, која
је без обзира на лепљивост и
заводњеност право растерећење
у односу на материјал са којим
је посада имала посла током
претходна два месеца, када су
се јуначки борили и изборили са
каменим блоком.

За Ивана Грујића, машинског
инжењера Четвртог система,
кажу да до најситније „кошчице“
познаје систем и справе на
њему јер је пратио његову
монтажу, постављање и пробни
рад. Он прича да је у поменутом
периоду због природе материјала
дошло до неуобичајено много
оштећења зуба, у чијој је замени
учествовала комплетна посада.

– Реткост је да се осети таква
слога и залагање. Све посаде, а
првенствено Машинска служба,
изнели су у том периоду огроман
терет и заслужују све похвале,
јер смо само захваљујући
њима успели да ову ситуацију
пребродимо и багер одржимо у
стању спремности. Наравно, ове
околности су довеле до тога да
смо имали мало времена да се
посветимо осталим стварима –

Сви за
– један

истиче Грујић уз објашњење да им
је, у суштини, одржавање основни
проблем јер машинска радионица
нема довољно људи да „поклопи“
њихов сервис. Људи се залажу
максимално, али бројчано стање
је такво да не могу на прави начин
да изнесу терет сервисне листе
багера и одлагача новог система.

– Увек се уради основно.
Машинско особље сваког дана
плански, кроз паузу (некада
и продужену уз мањи застој)

отклања неки недостатак како би
се избегли хабање или неки већи
проблем. Навикли смо се да све
интервенције, ма колико деловале
минорно, не остављамо за касније,
већ да унапред отклањамо
проблеме. Немамо неке велике
захвате као на старијим багерима,
углавном се посао базира на
отклањању хабајућих елемената
којих има доста, што захтева много
времена и доста радне снаге –
истиче Грујић.

једног за све

А каква је посада „глодара 2“ уверили смо се и сами, јер смо „украли“ мало њихове паузе за разговор. Различитих су генерација, али сви насмејани и поносни на свој багер и посао који обављају. Кажу, и видимо да је тако, да су једном речју породица. У лепој атмосфери, уз много смеха, представили су нам и „најмањег“ човека на систему, високог два и нешто метра, бравара Дејана Васиљевића. На

питање како је бити бравар на „двојци“, одговора кратко да је тешко јер има изузетно много посла.

— Јесте нов багер, али све страда. А зима, снег. Е, то је тек прича. Тешки услови, хладно је, клизаво, па много више морамо да водимо рачуна да не дође до повреда. Имамо одличну комуникацију са багеристом јер за сваки захват на багеру он мора да зна. Имамо моторолу, разглас,

па о свему што зауставим или видим да угрожава рад, он је први обавештен. Онда јавља даље, диспечеру, па шефу. И приликом кретања обавезно проверава где смо, шта радимо, да ли смо сви безбедни, да случајно не дође до грешке. Тога не сме да буде — закључује, док се на његове речи надовезује Дарко Ђорђевић, чије је занимање хидрауличара неопходно за овај багер. Наглашава да посла има много, али да се уз добру организацију све постиже, тако да зимски услови нису смањили поузданост справе.

Предраг Камаљевић, електричар „глодара 2“, каже да се за сада, сем мањих проблема са електроотпорницима, електроопрема показала добро.

— Опрема је једна од најсавременијих. Што има у Европи, има и овде. То је то — сам врх. Багер доста ствари регулише сам, дозвољава или не дозвољава акцију. С обзиром на то да смо се са многим стварима први пут сусрели, ми и електроничари радимо све заједно, консултујемо се око свега. Улазимо у трећу годину рада, некако смо и ми и колеге расли заједно са њим. За разлику од рада на старијим багерима где већ постоји одређено искуство, па си могао и да се консултујеш око неког квара, овде је све новина. Учимо заједно са њим, мора тако, не може другачије — каже Камаљевић.

Саша Станковић, планир-мајстор, већ има 30 година радног стажа. Радио је на бројним багерима, тако да може с пуним правом и да направи поређење. Објаснио је да је принцип рада исти, али због величине и перформанси багера и одговорност је већа. С обзиром на то да је његово радно место такво да је нон-стоп испред багера, на питање о зими одговара:

— Зима као зима, спремни смо на најгоре, па ако нас изненади, добро је!

Можда највеће привикавање доживео је багериста Жељко Добричић, који је за кормило „двојке“ ступио након руковања Ц700, најмањим роторним багером у „Колубари“.

— И када будем одлазио у пензију, сећаћу се њега јер то је светски багер. Привикао сам се и овде — већи багер, већа одговорност, о свему више

Пун круг

Милан Савић, рударски пословођа, ове године пуни 39 година стажа. Каже да је радни век започео на Јужном крилу које је било на неких 500 метара од садашње позиције на којој ради, тако да је фактички преко јужног, па северног крила Поља „Д“, Волујка и Медошевца — направио пун круг свог радног живота.

— Практично, вратио сам се на исто место на коме сам почео да радим и одатле ћу у пензију. Нови систем је специфичан и иновативан по много чему, али је основни проблем хроничан недостатак помоћне радне снаге, што је веома оптерећујуће за систем ове величине и капацитета багера. Рецимо, у просеку копамо 15.000 кубика за смену, а када се нешто деси, па дође до затрпавања, онда смо сви „на лопати“. А тешко је очистити када оволики багер направи затрпавање. Што се тиче зиме, раније ми је било свеједно да ли је зима или лето. Сад ми се чини да су ми лакша три лета него једна зима, иако су тада прашина и врућине велике — каже Лазаревић.

мораш да мислиш, више људи имаш у посади. Савремени начин рада, машина ти све сама покаже, какво је стање, ради програмски. А током прошлог месеца у раду у камену, сви смо радили заједно на санирању зуба, и тракиста и бравар и хидрауличар и планир-мајстор. Овде нема издвајања, функционисемо као једно. Свако ради свој посао и одговара за њега, али када треба да се нешто хитно уради — сви прискачемо. Ако идемо, сви идемо. Све што се ради усклади се са диспечерком. Она је бог и батина овог система у смени. Без комуникације и договора са њом, нема рада. По оваквом блату нама је ипак највећи проблем да дођемо до багера — закључује Добричић док нас уз широк осмех упознаје са, како каже, сјајним будућим инжењером, Милошем Павловићем, помоћним радником који каже да и поред тога што се ради много, заједнички брину о систему који је тежак за одржавање. Ово је на првом месту место где се има шта, али и од кога научити.

Д. Весковић

Два месеца до новог сјаја

Неповољне временске прилике отежавају радове, али после три седмице активности испоштована је планирана динамика радова

Два пута одлагана инвестициона оправка јаловинског система Поља „Г”, због потребе за откривањем нових количина угља, отпочела је 14. јануара. За 53 дана, колико је планирано да радови трају, требало би да запослени обаве низ озбиљних и важних послова на свим деловима система.

– Сада је већ извесно да ће рок за завршетак бити продужен за десетак дана јер су накнадно додате активности које нису биле предвиђене описом радова у почетку. Тек када је багер заустављен уочени су још неки недостаци које треба да отклонимо. Уз то, временски услови су лоши и то доста утиче на динамику радова која је мрежним дијаграмима предвиђена – објаснио је Душко Дрозговић, инжењер задужен за надзор машинских радова у току ремонта.

Радове на „глодару 900” изводе запослени Монтаже из „Метала”, а на „бандвагену 2” машинска и електрорадионица Поља „Г”, као и на две погонске станице на којима се раде уобичајени послови. На трећој, која се модернизује уграђивањем нове „Сименсове”

опреме, послове обавља „Металов” Централни ремонт.

Овако озбиљан и свеобухватан ремонт на овом систему рађен је после поплаве. Сви наредни били су краћи, па је опрема „једва сачекала” да радови отпочну. Багер се, ако се узме у обзир да је намењен за рад на јаловини и да је целу прошлу годину наизменично радио на копању откривке и угља, изненађујуће добро показао приликом копања лигнита. Тај начин рада није срећом довео до додатних проблема на машини, осим што су се кашике мењале нешто чешће него што је уобичајено.

Најобимнији посао на „глодару 900” је комплетна демонтажа радног точка. Биће санирана уочена оштећења, али се он скида и због радова на конструкцији која га држи. Услед удараца током рада носачи радног точка претрпели су трајне деформације и њихова замена не може да се избегне како се не би оштетили лежајеви који га носе.

– Значајно је напоменути и да смо мењали витлове. Реч је о деловима на које се намотавају сајле које дижу стрелу радног моста. Та два велика зупчаника смо послали у „Метал” да их замене и врло је важно да то буде решено у предвиђеном року да бисмо што пре багер повезали на сајле због његове безбедности. Велики послови који захтевају демонтажу погона су још замена погонских бубњева на тракама, погонских гума и повратних бубњева на тракама један и два. Због неповољних временских услова дошло је до потањања тла и оно нема довољну носивост да бисмо могли да задигнемо багер и радимо

на транспорту колица којима багер „хода”. Док се временски услови не поправе, овај посао смо зауставили – упутио нас је Дрозговић.

Према његовим речима, три недеље после почетка ремонта, предвиђена динамика радова се успешно остварује, иако се ради на заводњеном плацу. Набављени су крупни резервни делови који се праве у „Металу”, а потешкоћа има око ситних делова који се обезбеђују путем јавних набавки.

Запослени на систему су уз своје машине док се ремонтују и непрекидно дежурају. Ту су да прискоче у помоћ за све што је потребно да се уради. Један од њих, багериста Владан Милојевић, радује се што ће његову кабину да спусте и санирају је, да замене уже, прегледају стазе и ролне и замене све што је дотрајало. Каже да је било неких потешкоћа у раду пре почетка ремонта, па се нада да их убудуће неће бити. Задовољан је оваквим ремонтом јер ће све интервенције да повећају сигурност и ефикасност у раду.

Пословођа Драган Теодоровић истиче да су припремили, с обзиром на временске услове, добре плацеве за ремонт. Изабрали су терен на којем није копано јер ту нема угља, близу магистралног пута и новог насеља. Почетак посла обележио је велики снег, па су, када су „навозили” багер, прво морали да очисте снег са плаца, а затим да припремају машину за радове.

Најмлађи у смени „Б” Марко Костић, руковац погонске станице, захвалан је што је добио прилику да ради са људима који добро познају свој посао и спремни су да му се нађу кад год је потребно. После ремонта имаће боље услове за рад јер ради на станици која се модернизује, али истиче да на копу не може да ради човек без јаке воље и велике физичке снаге.

М. Димитријевић

Мало подсећање на поплаву

На „глодару 900” није примећено никакво оштећење које је последица поплаве, осим шест метара машинске конструкције на којој је вода оштетила антикорозивну заштиту.

– Предвиђено је да се ради пескирање тог дела и бојење централних стубова багера. Али за то су потребни одређени временски услови, спољна температура мора да буде изнад десет степени и да временска прогноза наредних неколико дана предвиђа време без падавина – рекао нам је Душко Дрозговић, надзорни орган машинских радова у ремонту.

Истакао је да се и на „бандвагену 2”, који ради са „глодаром 900”, изводе обимни послови, скидање и демонтажа погона, а коповска електрослужба ће урадити део својих послова на модернизацији овог багера.

Током претходне године
остварен биланс од
2,7 милиона тона

Према подацима Службе за координацију производње „Прераде“, Железнички транспорт током 2018. године до погона Мокра сепарација превезао је око 2,7 милиона тона угља. Од те количине, термоелектрани у Великим Црљенима испоручено је око 1,07 милиона тона угља, ТЕ „Морава“ 134.487 тона, ТЕНТ-у у Обреновцу 378.061 тона, док је за производњу сушеног угља дато 779.188 тона праног угља.

Ови биланси говоре да Мокра сепарација, иако најстарији погон у „Преради“, и даље даје немерљив допринос производној снази

Резултати „Прераде“ у 2018. години

Још једну пословну годину запослени у „Преради“ завршили су са успехом. Према подацима Службе за производњу, постројење за прераду, оплемењивање и транспорт угља током 2018. године са површинских копова Поље „Д“ и Поље „Б“ укупно је прихватило око 11,4 милиона тона угља.

За производњу електричне енергије термоелектранама је испоручено укупно 10.349.008 тона угља, од тога је за ТЕНТ дато више од 9,1 милион, за ТЕ „Колубара“ око 1,07 милиона, док је за ТЕ „Морава“ испоручено 159.544 тона угља. За Термоелектране „Никола Тесла“ у Обреновцу, са Суве сепарације превезано је око 8,8 милиона тона угља, што је 96,99 одсто у односу на планирани биланс. Разлог мале реализације одвоза угља за ТЕ „Морава“ је недовољан број вагона „Железнице Србије“ за испоруку угља.

Сува сепарација је прерадила 9,3 милиона тона угља, што износи 97,15 одсто у односу на планирану производњу.

Топлана је произвела 639.580 тона паре, од чега је за производњу сушеног угља потрошено 227.867 тона технолошке паре, а за грејање Лазаревца испоручено је 169.363 тона технолошке паре.

За широку потрошњу Сува сепарација је потрошачима испоручила 41.909 тона сировог комада, док је Сушара произвела 424.716 тона сушеног угља.

– Сви погони организационе целине „Прерада“ – Оплемењивање угља (Мокра сепарација, Сушара и Топлана), Сува сепарација и Железнички транспорт дали су свој максимални допринос у остваривању значајних производних успеха. Наш циљ је да наставимо тренд прекопланске производње и отпремимо потрошачима још много колубарског лигнита – кажу надлежни у Служби за производњу.

Рударског басена „Колубара“ и енергетској сигурности Србије.

– У нашем погону већ шест деценија угаљ се успешно припрема за Сушару и три термоелектране. Упоредо са редовном производњом, на почетку нове пословне године разрађујемо план за ремонте и реализацију неколико инвестиционих пројеката, који ће нам омогућити да задржимо епитет поузданог прерађивача лигнита – рекао је управник погона Владимир Панајотовић.

Он наводи да ће током овогодишњег ремонта, поред уобичајених послова на инсталацијама, машинама и уређајима у погону, бити замењена носећа ужад на потезу од угаоне до окретне станице, као и комплетно вучно уже жичаре у дужини од око 3.000 метара.

– На овим активностима биће ангажована екипа радника из Машинског одржавања жичаре, која је јединствена у Рударском басену „Колубара“, јер других специјализованих тимова за ову врсту посла нема. Због специфичности вучног ужета Жичаре у току је покретање услуге „Монтажа и уплитање вучног ужета Жичаре“, које ће нам по уговору бити испоручено. Са овим ужетом се стручно особље Жичаре до сада није сусретало, а оно има за циљ да обезбеди стабилнији и поузданији рад Жичаре. Такође, пред нама су и грађевински радови везани за замену кровних, фасадних лимова на објектима и дотрајалих прозора, који се налазе на специфичним местима, па радове можемо да изводимо само током ремонта да не бисмо угрозили процес производње – објашњава управник.

Када је реч о актуелним пословима који се тичу инвестиција, Панајотовић истиче

да је спроведена јавна набавка за техничку контролу пројекта „Реконструкција система за управљање и надзор технолошким процесима РЈ Мокра сепарација“.

– У току је и техничка контрола пројекта замене железничког транспорта тачним транспортером на релацији Сува сепарација – Мокра сепарација у дужини од 800 метара. Очекује се и отварање понуде за техничку документацију изградње новог постројења за пречишћавање отпадних вода, које би локацијски требало да буде смештено у индустријском кругу Мокре сепарације – каже он и додаје да су добра организација посла, одговоран и савестан рад свих запослених, квалитетно урађени ремонти и улагања од битног значаја за добре резултате деценијама старог погона.

Т. Симић

Обезбеђују чист угаљ

На два истоварна места у погону Мокра сепарација врши се пријем равног угља допремљеног са копа. Примарна намена овог погона је да обезбеди чист угаљ, који је претходно третиран гравитацијском концентрацијом у тешкој средини, где се у суспензији воде и кварцног песка одваја угаљ од јаловине. „Опрани“ угаљ се затим испоручује Сушари за процес сушења угља, док се јаловина, као нуспроизвод који настаје након „прања“ равног угља, преко система трака допрема у бункер, одакле се индустријском жичаром, односно вагонетима, допрема на одлагалиште јаловине које је у непосредној близини. Ситна класа угља се дистрибуира према термоелектранама.

Сви путеви проходни

Запослени чине све што је у њиховој надлежности и моћи да би „Колубара“ током најхладнијих месеци несметано радила и могла да испоручује угаљ

Служба за експлоатацију машина на точковима „Помоћне механизације“, познатија под краћим и практичнијим називом Зимска служба, током ове сезоне функционише беспрекорно и сви прилази коповима су проходни, без обзира на велике количине падавина.

Како су нам рекли надлежни, током првог овогодишњег налета леденог таласа руковооци механизације нису излазили из машина 24 часа. У комплетном саставу радили су без обзира на радно време, а посла је било свуда – од чишћења прилазних путева ка коповима и на територији месних заједница до извлачења возила и аутобуса из сметова.

– Чинимо све што је у нашој надлежности и моћи да би „Колубара“ током најтежих зимских месеци несметано радила и могла да испоручује угаљ. Поред машина које опслужују сва четири копа, „Помоћна механизација“ има задатак да чисти и одржава околне, прилазне путеве, као и оне унутар копова. Снег не сме да нас изненади, сви пролази до копова морају увек да буду проходни. У првом налету снежних падавина утрошили смо око 1.000 тона ризле и око 60 тона соли – објашњава Горан Јовичић, главни пословођа Зимске службе, и додаје да се снег чисти и у месним заједницама које се налазе на ободима угљенокопа РБ „Колубара“.

Од 15. новембра уведено је дежурство које ће трајати до 15. марта. На време су извршене све неопходне припреме, од набавке одговарајућег горива, мазива и адитива за ниске температуре до сервиса машина и уградње радних елемената, плугова за снег, посипача, ланаца на точковима. Очекује се испорука још 750 тона ризле и око 30 тона соли.

Када је реч о механизацији која је служби на располагању, Јовичић каже да је током претходне године набављено осам ултова и један скип, а очекује се испорука нових камиона са посипачима.

– Број расположивих машина тренутно задовољава потребе, мада све функционише уз велики напор и форсирање самих оруђа, али и руковооца. Ипак, све путне правце према коповима одржавамо квалитетно и интервенишемо правовремено. Упркос потешкоћама, за сада испуњавамо задатке беспрекорно – рекао је наш саговорник и додао да је највећи проблем недостатак људи.

– Желим да похвалим све запослене, који улажу максималне напоре да Зимска служба тако добро функционише. Свесни своје одговорности, максимално ефикасно раде посао који им је поверен и у најтежим условима – завршава Јовичић.

Т. Крупниковић

Помоћ становништву

Када заврше свој приоритетни посао, екипе и машине РБ „Колубара“ често притекну у помоћ локалном становништву у селима која се налазе на ободу копова. Током ове зиме имали су неколико интервенција у збрињавању болесних, рашчишћавању путева према сеоским гробљима и организацији посета патронажних кола новорођеним бебама.

Круна успешног рада

Колики је коповски километар само они знају, а у претходној години преваљили су их чак пет милиона, што је око 300.000 мото-сати ангажовања „Помоћне механизације“ на Површинским коповима „Колубаре“.

Поменути подаци довољно говоре о још једној веома тешкој години која је за њима, а која је успешно завршена захваљујући великом ангажовању свих служби овог погона.

Одлични резултати допринели су доброј атмосфери на свечаности која је 15. јануара традиционално организована поводом Дана возача и ауто-механичара. У присуству руководства Огранка „РБ Колубара“, пословних партнера и запослених уручена су признања појединцима и пензионерима који су свој радни век завршили у овом погону.

– Наши запослени већ годинама бележе одличне резултате и није лако изабрати најбоље међу њима. Ове године проширили смо прославу и на службе Одржавање тешке механизације и на Експлоатацију машина на точковима – рекао

Одлазак ветерана

Овом приликом у пензију испраћени су и запослени који су свој радни век завршили у погону „Помоћна механизација“: Владан Беговић, Милорад Радаковић, Мирко Ломић, Љубиша Јовановић, Радомир Радовановић, Милован Аћимовић, Раде Урошевић, Јордан Ивановић, Владислав Раковић, Мирослав Ћук, Миле Томић и Миодраг Бојић. До краја 2019. у пензију ће отићи још девет радника овог погона.

■ Није лако изабрати најбоље

нам је Горан Жарковић, председник синдиката „Помоћне механизације“, и додао да је цео погон тим који добро функционише и остварује утврђене пословне циљеве.

За најбоље возаче рудовачке ауто-гараже проглашени су Владимир Марковић, Жељко Дражић, Предраг Младеновић, бравар Владан Шекулица, а за најуспешнијег ауто-лимара Марко Беговић. Из ауто-гараже Зеоке награђен је возач Зоран Живановић и ауто-електричар Милош Томанић. Епитете најбољих возача у прошлој години из „тамнавске“ гараже понели су Дејан Пантелић, Миладин Јованић и Пантелија Негић. За најбољег механичара булдожерске радионице „Тамнава“ изабран је Ненад Живковић, а Зоран Чанчаревић као најбољи стругар у одржавању. Из ауто-сервиса

у Вреоцима награђен је ауто-механичар Марко Марковић, а Мирославу Лазаревићу уручена је плакета за најбољег дизаличара. Међу награђенима су Милан Ћукић, бравар булдожерске радионице из Барошевца, као и Томислав Милутиновић, руковац у Служби експлоатације машина на точковима.

– Аплауз којим су поздрављени награђени радници потврдио је да је избор био праведан. Свака служба и сваки запослени у нашем погону заслужни су за успехе у 2018. години. Посебно је важно напоменути да нисмо имали инцидентних ситуација, ни несрећа на путу. Где год кренули, најважније је да се наши људи живи и здрави врате својим породицама и то је наш највећи успех – рекао је Жарковић.

Т. Крупниковић

■ Успешна примена нових процедура за продају угља

Јавни позиви за све купце

У складу са новим ЕПС-овим Правилником о продаји угља први јавни позив за купце који припадају категорији један, односно правна лица и предузетници који користе угаљ за сопствене потребе, Рударски басен „Колубара“ објавио је 28. децембра и пријаве су примане до 10. јануара. У понуди су били сирови угаљ асортимана комад (33.250 t), сушени угаљ асортимана грах (47.000 t) и мешани комад-коцка (45.550 t). Комисија је завршила рад и кренуле су прве испоруке према уговореној динамици. Други јавни позив за ову категорију објављен је 16. и трајао је до 22. јануара и односио се само на асортимане сушеног угља који нису обухваћени претходним јавним позивом. Реч је о асортиманима коцка, орах, прах и коцка-орач.

– Коцке је понуђено 68.000 тона, а праха 2.000 тона, али за њега тренутно нисмо имали заинтересоване купце. Асортиман орах је доста тражен и узимају га индустријски купци. Огласили смо продају 98.770 тона и добили смо захтеве за количину која је била већа од тога. Нових купаца није било. Комисија је завршила са радом. Пропорционалним смањењем количина свим купцима дошло се до оглашене количине и, након потписивања уговора, испоруке ће кренути већ у фебруару. С обзиром да је овај начин продаје нов и нама и нашим купцима, нисмо се ослонили на то да ће купци из категорије један видети наш јавни позив на сајту, па смо све са којима смо имали потписан уговор у 2018. години обавестили о јавном позиву – рекао је Марко Недељковић, руководилац Службе продаје.

Осим за категорију један, од 16. до 22. јануара на сази је био јавни позив и за продају угља категорији четири у којој се налазе удружења пензионера, инвалида, бораца и слична удружења, као и синдикати. Понуђена је продаја укупно 57.900 тона сушеног угља као и 110.000 тона сировог. Стигао је уобичајени број пријава, преко 130, па комисија још увек ради на овом обимном послу. Сушеног угља тражено је више него што је понуђено, а на сировом угљу је остало нешто непродатих количина.

Ускоро се очекује расписивање позива за категорију три – за трговце како би испоруке за њих кренуле од марта. Пријава радника „Колубаре“ и ЕПС-а заинтересованих за куповину угља очекује се у фебруару, када ће бити познати услови продаје.

М. Радосављевић

Пописи током године олакшали посао

Највећи део инвентара пописан је у ОЦ „Површински копови Барошевац“, која има чак 81 магацин и обухвата задужења за око 8.500 запослених

На реализацији обимног посла пописа имовине Рударског басена „Колубара“, који се, као и у свим деловима ЕПС-а, спроводи сваке године, током претходних 12 месеци биле су ангазоване 144 комисије. На основу извештаја које су оне поднеле, надлежна пописна комисија је у јануару урадила елаборат са списком имовине и обавеза огранка за 2018. годину.

Председник пописне комисије за РБ „Колубара“ Никола Николић напомиње да је, осим великог пописа који констатује стање 31. децембра, овог пута евиденција о имовини вођена и кроз други, континуирани попис током целе године. Уз њих су обављани и ванредни пописи, у ситуацијама у којима је то било неопходно, као што је примопредаја одговорности рачунополагача, али и у свим другим случајевима који су јасно дефинисани законом.

– Реч је о новини јер је после дужег времена, тек крајем децембра 2017. године, у „Колубари“ донето решење о континуираном попису, односно попису у току године, који се радио на нивоу целе „Електропривреде Србије“. Та одлука омогућила нам је да раније, закључно са 31. октобром, урадимо попис залиха и ситног инвентара на употребу у највећој организационој целини – „Површински копови Барошевац“. Реч је о чак 81 магацину и стању задужења за око 8.500 радника. Комисија је могла да планира

■ Никола Николић

почетак и динамику посла, узимајући у обзир величину магацина и број људи чија је задужења требало пописати. То је велика предност када се зна да су, на пример, за попис инвентара у највећем магацину 011, који има 16.000 артикала, била потребна четири месеца. Веома сам задовољан и то је један од најбоље урађених пописа, како магацина, тако и ситног инвентара у употреби – рекао је Николић и додао да је попис ситног инвентара и ХТЗ опреме на коловима веома компликован због сменског и теренског рада запослених.

Николић истиче да је заустављен тренд гомилања залиха. Уместо милијарду динара годишњег раста, колико је раније бележено, укупна вредност средстава у свим магацинима сада је мања за око 700 милиона динара.

– Највећи пад залиха у односу на 2017. годину забележен је у инвестиционим магацинима. Вредност магацина тада је износила 11,3 милијарде динара, док је 31. октобра 2018. године

била 10,6 милијарди динара, што је добра вест – нагласио је наш саговорник.

Генерална оцена је да су магационери добро радили свој посао, јер није било инвентарних разлика за које су рачунополагачи одговорни. Десиле су се две крађе каблова, у магацинима 015 и 021, али ће тај мањак проћи без плаћања ПДВ-а, јер је утврђено да су у питању биле околности које није било могуће предвидети.

Истовремено са доношењем решења о континуираном попису 31. октобра, формирана је и комисија за ванредни попис у случају примопредаје одговорности рачунополагача.

– Таквих пописа је било седам. Три магацина (053, 103 и 024) смо пописали закључно са 30. јуном, два магацина закључно са 31. октобром (021, 029 – „Прерада“ и „Метал“) и још два (магацин горива 005 и 008 – електромагацин на Старој монтажи Поља „Д“) закључно са 30. новембром. Посебно је важно то што магацин 053 сада коначно има рачунополагача и магационера,

своје просторије са рафовима и обележеним артиклима и припада пословници складиштења и транспорта Комерцијалног сектора, што до сада није био случај – истакао је Николић.

После успешно завршеног великог дела посла током године, комисије су средином новембра, према упутству ЈП ЕПС, отпочеле велики годишњи попис. Тада је евидентирана сва остала имовина Огранка РБ „Колубара“ која није била обухваћена континуираним пописом.

– Пописна комисија Огранка на време је предала свој извештај Централној пописној комисији на усвајање. За сада, један део овог документа је усвојен, док ће остатак бити предмет допунског извештаја и биће разматран на следећој седници Надзорног одбора, која се очекује половином фебруара – закључио је Николић.

Р. Лазич

Попис упоредо са селидбама

После добијеног решења о попису у току године, направили смо списак свих ситуација у којима би попис могао да буде угрожен и проследили га финансијском директору. Једна од тих ситуација била је са магацинима у Зеокама, који су се нашли на удару рударских радова. Ипак, средства су пресељена, а планирани посао је урађен. Реч је о магацинима у баракама 101 (магацин ХТЗ опреме Дирекције копова), 106 и 085 (магацин ХТЗ опреме и гума „Помоћне механизације“) и магацин 023 и 097 у зеленом хангару, који су пресељени у нове објекте „Помоћне механизације“. Магацин 086 и 015 пресељени су са Нове монтаже у Зеокама у Шолић (Стакленик). Захваљујући планирању и доброј организацији посла све ове „отежавајуће околности“ нису се одразиле на ефикасност нашег посла – рекао је Николић.

Разноврсном понудом до више посетилаца

У нашој општини и околини током године одржавају се укупно 24 манифестације. Неке од њих имају дугогодишњу традицију и већ на неки начин представљају заштитни знак и обележје града

На Сајму туризма, који ће ове године у Београду бити одржан од 21. до 24. фебруара, Туристичка организација Градске општине Лазаревац промовисаће наш град као атрактивно туристичко одређиште и покушати да искористи прилику да потенцијалним туристима у најбољем светлу представи све оно што би могло да им привуче пажњу и подстакне их да посете наш град.

– Приоритет ће бити да током манифестације мањим агенцијама понудимо једнодневне и дводневне излете јер, нажалост, Лазаревац још увек нема довољне смештајне капацитете који би омогућили организацију дужих посета – рекао је на почетку разговора Мирко Ковачевић, директор Туристичке организације ГО Лазаревац.

Међу бројним излетима који су у понуди издваја се посета Цркви Светог великомученика Димитрија са Спомен-костурницом. У крипти овог Храма похрањене су кости више десетина хиљада српских и аустроугарских војника настрадалих у Колубарској бици у Првом светском рату. Ова локација посебно је интересантна јер симболише хуманост нашег народа који је заједно са својим уз једнаке почасте сахранио и непријатељске борце.

– Наш град повезан је са великим историјским догађајима из прошлог века и трудимо се да ту посебну културу поштовања и сећања на жртве заиста негујемо. Често нас посећују из Удружења војних ветерана са којима, уз помоћ локалних институција, редовно обележавамо важне датуме и јубилеје – каже Ковачевић.

За Лазаревац је веома важна вредна збирка слика у Модерној галерији Центра за културу. Реч је о делима из приватне колекције госпође Лепосаве Лепе Петровић, коју је она поклонила граду, а која се састоји углавном од слика југословенских уметника 20. века

које данас чине сталну, веома интересантну и богату поставку галерије.

Такође, надлежни сматрају да је велики туристички потенцијал нашег града рекреативни комплекс „Очага“, чији је центар једно од најлепших језера на територији Београда. У летњим месецима посетиоци Очаге углавном су становници Лазареваца и околних општина, али евидентно је да би ова атрактивна локација својом понудом могла привући туристе из целе Србије.

– Атрактивно за туристе могло би да буде и индустријско наслеђе лазаревачког краја. Са видиковаца површинских копова РБ „Колубара“ заинтересовани могу да се упознају са радом рударске механизације и целокупним процесом експлоатације угља. Искуство говори да је разгледање импресивних рударских машина и необичних пејзажа, који настају као последица површинске експлоатације, веома занимљиво искуство чак и за госте из иностранства – кажу у туристичкој организацији.

Такође, део ове индустријске туре може да буде обилазак парних локомотива у РБ „Колубара“, које представљају праву музејску вредност с обзиром на то да су међу најстаријим примерцима у Европи. Једна од њих је као експонат изложена у Вреоцима, а до сада су је обишли бројни љубитељи ових машина из Немачке, Аустрије, Јапана, као и чланови удружења из Француске, Велике Британије, Чешке, који праве сувенире и разгледнице посвећене парњачама.

Иначе, у нашој општини и околини током године одржавају се укупно 24 манифестације. Неке од њих имају дугогодишњу традицију и већ на неки начин представљају заштитни знак

и обележје града. Тако је прошле године чак 30. пут одржан Међународни фестивал хумора за децу. У његовој организацији и извођењу програма већ деценијама учествује неколико лазаревачких установа културе, захваљујући чијем труду је догађај стекао посебно место на мапи културних манифестација посвећених најмлађима у нашој земљи.

Такође, издваја се и Фестивал српских вина, који је већ десети пут организован са циљем да подигне винску културу и допринесе побољшању квалитета вина овог краја. Данас се винари лазаревачког виногорја окупљени у Удружење винара и виноградара „Зеочки виногради“ са многих такмичења у земљи и иностранству враћају са престижним наградама.

Туристима који дођу у наш град омогућено је да просторије Туристичке организације Градске општине Лазаревац посете и у поподневним часовима, као и суботом. Тамо могу да се информишу о садржајима и понуди, као и да купе сувенире.

М. Мијаљевић

Маскота града

Мирко Ковачевић је и аутор цртежа који краси магнете, шоље и остали промотивни материјал у сувенире, а на коме је нова маскота Лазареваца – Угљеша.

– На идеју сам дошао на основу анегдоте из Вреоца, па је Угљеша заправо Снешко Белић, али поцрнео од угља из угљенокопа. То се сада промовише као занимљивост везана за Лазаревац – рекао је Ковачевић.

Изложба младих стваралаца

Групна изложба радова полазника Ликовне школе „Сезан“ отворена је 31. јануара у лазаревачкој Библиотеци „Димитрије Туцовић“. Педесетак младих, талентованих ликовних стваралаца, основаца и средњошколаца изложило је око 110 радова различитих тема, техника и формата.

– Из године у годину повећава се број полазника Атељеа „Сезан“, који се радују својој групној изложби, а нама чине бескрајно задовољство што можемо да видимо њихове радове. Њихова потреба за лепотом, игром, креацијом и маштом је непрекидна, а ми смо ту да им омогућимо да покажу свој широк спектар интересовања – рекла је на отварању изложбе Милица Матијевић, библиотекар.

На изложби су се представили полазници најмлађег узраста, од шест година до средњошколаца завршних година који се већ увелико спремају за пријемни испит за неке од уметничких факултета. У складу са тим и мотиви, теме и технике радова варирају од разбуктале чисте дечје маште и креативности до озбиљних, студиозних и темељних дела ученика који су већ на путу професионалног бављења уметношћу.

– И ове године окупил смо се да саберемо плодове нашег рада и заокружимо период за нама, пре свега веселом и маштовитом изложбом. Употребљено баш

ове речи овог пута јер ове године имамо донекле подмлађен састав новим талентованим полазницима који су „наследили“ неке своје старије другаре који су већ кренули даље путем уметности. Свакако, добрих радова не недостаје – били они од старијих – темељни, уметни и озбиљни, или од млађих – креативни и узбудљиви. Надамо се, за свачије око наћи ће се нешто занимљиво и добро – рекао је руководиоца Атељеа и професор ликовне културе Владимир Петровић.

Ликовна школа Атеље „Сезан“ почела је са радом 1996. године. За све ове године кроз школу је прошло преко 500 ученика који су стекли почетна и врхунска сазнања из различитих подручја ликовне уметности. Многи од њих су после завршене основне или средње школе уписали неку од дизајнерских, виших или високих уметничких школа или се већ сада баве уметничким послом.

– Изузетно сам поносан на континуитет изложби које Атеље „Сезан“ остварује све ове године, а овом приликом бих захвалио градској библиотеци уз чију се сарадњу и свесрдну помоћ ове изложбе већ годинама одржавају два пута годишње, те су тако постале већ традиционално место окупљања младих уметника, њихових родитеља, пријатеља и љубитеља уметности и дечјег стваралаштва – рекао је Зоран Ерић, бивши наставник и идејни творац Атељеа.

Т. Симић

Непролазна љубав миражџике и принца из камиона

Љубав која се на први поглед родила између сиротог рудара Светомира и некада богате миражџике Радмиле победила је сва малограђанска неписана правила и траје пуних 65 година

Светомир Милојковић (91), последњи живи рудар некадашњег подземног рудника „Колубара“, рођен је у селу Прасковача у близини Крушевца, у којем се налази једна од најстаријих српских светиња – манастир Свети Роман. Богомоља је позната по веровању да је ово место на коме се остварују све добре молитве.

Ту се годинама налазила болница за пацијенте оболеле душе. У манастирској порти сахрањен је и добровољац из српско-турског рата, руски пуковник Николај Рајевски, који је Лаву Толстоју био инспирација за лик Вронског у роману „Ана Карењина“.

– Знам, кад нешто боље размислим, све више верујем да су мене и моју Радмилу спанђале неке више силе – онако, више за себе ће стари рудар, док у оронулој соби изнајмљеног кућерка у

центру Лазаревца, држећи за руку своју супругу (82), седи на дрвеној столици замишљено заглаван у зид испред себе, са кога је већ одавно испарил и последња намалана боја.

За разлику од забрањене љубави грофа Вронског и Ане Карењине, ова, која се на први поглед родила између сиротог рудара и некада богате миражџике, победила је сва малограђанска неписана правила и траје, ево, пуних 65 година. Карењина је грофа упознала на железничкој станици, а Радмила свог принца у камиону који је превозио путнике од Звиздара до Уба.

– Ко ће га знати, можда је Свети Роман тог дана, када су нам се погледи укрстили у камиону пуном људи, заиста умешао своје чудотворне прсте. Након свих ових година заједничког живота у једно сам и данас више него сигурна – биле су то најлепше очи које сам до тада видела – узвраћа Радмила, уз загонетан смешак, који као да ипак крије сићушну сумњу у проверене могућности великог чудотворца.

У „Тамнавске“ подземне руднике Светомир је дошао из Зенице 1950. године. Радмила је била још девојчурак. Он ће тек неколико година касније сазнати да се рударска јама, у којој је радио као електричар, налазила на национализованом земљишту Радмилиног прадеде Луке Јосиповића, највећег газде у селу Звиздар, који је пре Другог рата поседовао чак 300 хектара земље.

— Моји родитељи су били шокирани када сам им открила за кога намеравам да се удам. Цела фамилија дигла се на ноге, али нису успели да ме одговоре. Уместо високих школа, градске калдрме и уштогљених варошких кицоша изабрала сам мог Светомира, електричара у руднику. Бирала сам срцем и нисам се покајала — Радмила је и данас потпуно сигурна да је пре више од шест деценија донела праву одлуку кад је побегла за сиромашног рудара.

Била су то тешка времена за Светомира и Радмилу, која је убрзо и сама добила посао у обрачунској служби рудника. Угаљ у јами копао се углавном ручно, а на површину извлачио вагонима које су вукли коњи. У влажним и тесним окнима и ваздух је мирисао на несрећу. Једном приликом, док је под земљом поправљао инсталације, на Светомира се обрушио читав угљени блок. Једва је остао жив.

— Ноге су ми се одсекле кад сам угледала „санитет“ испред куће. Кад оно имам шта и да

видим. Мог повређеног ђувегију до куће су неговале не једна, него чак четири жене — смешкајући се, Радмила препричава догађај од пре пола века.

— Био је прави ђаво! Као чигра. И да заигра и да запева, али ако треба и да шармира — вртећи сумњичаво главом надовезује се Рада и присећа се с каквом бригом су га оне четири колегинице, умотаног у завоје, допремиле до кућевног прага.

Мала плата и тешки услови рада натерали су Светомира да 1970. године напусти рудник и оде у Немачку. Тамо је радио на електрификацији пруге, па је целу државу препешачио уздуж и попреко. Прошао је са „Сименсом“ и целу Европу, а због посла стигао је чак и до Хонгконга.

Док је Светомир радио по белом свету, Радмила је чувала њихово двоје деце у Лазаревцу. Само три пута је посетила свог мужа у иностранству за 23 године, колико је он тамо радио као гастарбајртер. Чекала је и бринула.

Свашта је заљубљени пар прошао у животу и таман кад су

под старост поново почели да уживају у заједничком животу, догодила им се велика несрећа. Тешко им се разболео син.

— Криза ударила на све стране. У болници нема ничега. Од куће смо носили постељину. За лекове из Италије требало је свакога месеца плаћати по 20.000 марака. Нисмо имали одакле, па смо распродали сву имовину, чак и стан у коме смо живели. Али, није било лека — тужно прича Радмила све чвршће стежући изрезбарену и отупелу рударску шаку свог супруга.

Отако су продали стан, већ 20 година живе у изнајмљеној скромној кући испуцалих плафона и влажних, испраних зидова, коју је недавно од њиховог бившег газде купио неки богат човек. Надају се да их неће иселити јер су се навикли на распоред ствари у стану. Рада, која је недавно на ногама преболела инфаркт, тако може лакше да брине о свом готово непокретном супругу.

— Ваљда нас неће дирати. Није нама остало још пуно. Спремамо се нас двоје већ одавно

на пут — сетно Радмила изговара последње речи, а онда јој поглед скрену према Светомиру, као оног дана пре 65 година у камиону пуном путника који се труцкао на релацији од Звиздара према Убу. Благо се насмешила, а онда се низ старачко лице скотрљала једна крупна суза. Опет је знала да није погрешила.

Д. Ђорђевић

Једна од најугледнијих фамилија

Јосиповићи су били једна од најугледнијих фамилија у околини, из које је поникао велики број учених људи. Од чак 16 лекара, најпознатији је био чувени кардиолог и академик проф. др Владан Јосиповић. Он је блиско сарађивао и са познатим америчким хирургом Дебејкијем, који је шездесетих година прошлог века постао светски признат по усавршеној техници трансплантације срца.

■ Нађа Шекуларац, спортисткиња у успону

Грაციозност на леду

Важно ми је да током
два минута, док сам
сама на леду, из себе
извучем најбоље,
а мање је битно да
некога престигнем

На Купу Војводине у уметничком клизању, који је почетком фебруара одржан у Суботици, друго место освојила је тринаестогодишња Нађа Шекуларац. Освајајући сребро у кадетској категорији (А), клизачица је на листу наступа на домаћим и међународним такмичењима у Србији и околним земљама убележила још један успех, а све је почело случајно.

Клизачки таленат младе Степојевчанке уочен је пре седам година на отвореном клизалишту у Лазаревцу. Као чланица Клизачко-котураљкашког клуба „Младост“, она од тада више пута недељно прелази по 50 километара у једном смеру како би тренирала у Леденој дворани „Пионир“, јединој хали те врсте у Београду. Њени тренери су Љубов Фјодорова Петровић и Мила Петровић.

Нађа седмично има по четири до пет тренинга на леду од по 45 минута и два тренинга на сувој подлози. Такође, два пута недељно иде на синхроно клизање. Како је у „Пиониру“ клизање могуће само од 1. октобра до 1. маја, спортисткиња током лета са клубом има припреме на Тари. Са страним тренерима и у сопственој режији припремала се и у Словенији, Бугарској и Аустрији. Овог

лета путује у Чешку и поново у Бугарску. Уз све то, одлична је ученица седмог разреда Основне школе „Вук Караџић“ у Степојевцу.

Попут других клизачица, и она се суочава са презаузетом халу, скупом опремом и осталим проблемима спортова који су у другом плану. Породица је у потпуности подржава. Као спој суптилности и физичке снаге, уметничко клизање ју је учинило

одговорнијом и упорнијом, доносећи јој небројена дружења и путовања.

– Такмичења доживљавам као значајна искуства и одмеравање личних снага. Важно ми је да током два минута, док сам сама на леду, из себе извучем најбоље, а мање је битно да некога престигнем. Ако се грешке и десе, трудим се да не утичу на мене. Сада сам концентрисанија, а и трема се смањила – рекла је Нађа и додала да је конкуренција у Европи веома јака јер клизачице тренирају по шест-седам сати дневно.

Струка каже да је специфичност њеног клизања добра техника, посебно брза ротација. Иако су скокови тежи од пируета, она их ипак радије изводи. Њена омиљена музичка пратња је Индилина песма „Love Story“. Узори су јој руске клизачице Јевгенија Медведева и Александра Трусова – прва због лепоте клизања, друга због одличних скокова.

Сва Нађина пажња тренутно је усмерена на предстојеће првенство Мађарске. Планира да школовање настави у Српској гимназији „Никола Тесла“ у Будимпешти. Пошто мађарска престоница има 28 затворених ледених дворана, биће могуће да учи и тренира у знатно бољим условима.

М. Караџић

■ Нађа и Љубов Фјодорова Петровић у Сарајеву

/// Фото: М. Цвијетић

CIP – Каталогизација у публикацији
 Народна библиотека Србије, Београд 658(497.11)[085.3]
 [Електропривреда Србије Енергија Колубара] **ЕПС Енергија Колубара** / главни и одговорни уредник Ана Павловић. -
 2017, бр. 1 (нов.) - . - Лазаревац : Електропривреда Србије, 2017- (Београд : Службени гласник). - 25 cm
 Месечно. - Је наставак: Колубара (Лазаревац) = ISSN 1451-2890
 ISSN 2560-5143 = ЕПС Енергија Колубара
 COBISS.SR-ID 250299404

